

Віктор Сидорук: «У Барселоні лише я знав, як запалити олімпійський вогонь»

03.03.2008

24 березня 2008 року в грецькій Олімпії запалити олімпійський вогонь, факел з яким 30 березня в Афінах передадуть представникам оргкомітету Олімпіади-2008 у Пекіні. З 1 квітня по 3 травня олімпійський смолоскип подорожуватиме світом і подолає майже 97 тисяч кілометрів, а нестимуть його 2380 осіб. 4 травня вогонь повернеться до Пекіна і почне свій шлях Китаєм, щоб після 97 днів та 40 тисяч кілометрів 6 серпня, за два дні до початку Олімпіади, прибути до місця проведення змагань.

Територією Китаю вогонь пронесуть понад 19 тисяч учасників з 113 міст. Таким чином, естафета олімпійського вогню 2008 року стане найтривалішою в історії проведення сучасних Олімпійських ігор.

Китайці – народ дуже амбітний, готовий встановити нові різноманітні рекорди, і тому після такої тривалої естафети олімпійського вогню вони, напевно, захочуть і запалити його в оригінальний спосіб.

Звичайно, цю процедуру готуватимуть у глибокій таємниці, як важливу військову операцію. І тільки на стадіоні 8 серпня учасники Ігор-2008, глядачі на трибунах, а також мільярди телеглядачів усього світу дізнаються про задум організаторів дійства.

Дотепер одним з найвдаліших способів був той, який продемонстрували організатори Ігор 1992 року у Барселоні. Тоді вони приготували сюрприз – символічний вогонь було запалено умілою рукою 36-річного каталонського лучника Антоніо Ребельо. А підготував його до цього урочистого моменту прославлений у минулому львівський лучник Віктор Сидорук. Уже восьмий рік він готує національну збірну України до відповідальних міжнародних змагань, і його хлопці (харків'яни Віктор Рубан та Олександр Сердюк і львів'янин Дмитро Грачов) стали бронзовими медалістами в Афінах-2004. А тоді, у 1992 році, Віктор Васильович був головним тренером збірної Іспанії, тому саме йому доручили підготувати важливий момент у процедурі запалювання вогню. Про це він розповів мені кілька років тому, перебуваючи у рідному місті на чемпіонаті України.

- Розкажіть, будь ласка, як ви потрапили до кола тих, кому довірили таку таємницю?

- Я вже півтора року працював старшим тренером збірної Іспанії, готував лучників цієї країни до виступу на олімпійській арені. Антоніо Ребельо був серед стрільців, з якими я розпочинав роботу. Та його результати тоді не претендували на місце в основній команді, тому він з нами до олімпійського виступу не готувався. Коли в когось з режисерів церемонії відкриття виникла ідея запалити вогонь з далекої відстані за допомогою стріли, організатори звернулися до мене і попросили підготувати людину, котрій доручать почесне завдання. Я запропонував досвідченого лучника Антоніо Ребельо, котрий ще недавно був членом збірної команди. Для нього не складно було потрапити з кількох десятків метрів у простір над чашею, де палатиме вогонь. До того ж Антоніо був місцевим спортсменом - каталонцем, а ще – інвалідом (тому він виїхав на арену в інвалідному візку). Треба було тільки придумати, як донести вогонь на вістрі стріли, аби він не згас у повітрі. Ці технічні проблеми вирішили. Антоніо і на репетиції, і під час урочистого відкриття, попри хвилювання, не схибив. Стріла донесла вогонь на вершечок чаші, де одразу ж спалахнуло полум'я. Цікаво, що ту стрілу потім довго шукали, бажаючи мати таку олімпійську реліквію, але, здається, так і не знайшли...

- Ваша робота в Іспанії була успішною?

- Вважаю, що так. Чоловіча команда, мабуть, несподівано для багатьох виграла “золото” Олімпіади-92 у Барселоні. У чвертьфіналі мої підопічні обіграли об’єднану команду СНД. Моя мрія як спортсмена – здобути олімпійську медаль у Мюнхені 1972 року не вдалася (був тільки сьомим). А через двадцять років вдалося здійснити омріяне уже як тренеру...

Взято з <http://www.prosport.lviv.ua/content/view/461/72/>